

İlahi Nur

– Ümit Seyhan · 18 Ekim 2010

Ne cübbe gösterir kalbi , nede sarık, Kalp ile dil hasımsa birbirine, insan olur münafık, Kaç su akar kaynaktan,kimi aktır, kimi bulanık, Kemalın kalemiyle çizilendir, asıl varlık, Kimler, kimler uyanınca rüyadan susturmuş dili, Nice sırma saçlı kadınlar,takınmış gonca gülü, Dünya değil insandır işin aslı ,bir dipsiz kuyu , Yürek bilmeden dil söyler mi bu büyük sırrı?

İnsan denen kaç surettir aslında? Kiminin aslı gölgedir,kimi uzanır Arş a Unutmaz Hakk verir, böceklere rızkı da Kendi kendinin yükü insan, yürür kıyamete doğru..

Her an yetişir, bir nabız ötesinden Cansuyu, Alır cümle varlık,ne ise kısmet nasibi, Keserse bir gün gelirdede ,İLAHİ NURU,

Dürülüp ,bükülür ,savrulur bu Alem Bir kül misali...

Ü.Seyhan